Quelle: https://manuscripta.at/?ID=743
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

pater et filius. ut qui unū nouerit ambos nouerit. Sole
mus eñi desimillimis duobus tta loqui eis qui unū illoq;
uident. Et qualis sit alius ñolunt nosse ut dicamus.
Vidistis illū. istum uidistis. Sic ergo dictū est. qui uidet
me uidet et patrē. non quia ipse sit pater qui filius.
sed qd adsimilitudinē patris. innullo prsus discreper fi
lius. Non credis. quia ego inpatre. et pater inme est. Cur
insimilibus distantiā cupis cernere. Cur inseparabiles sepa
ratim desideras nosse. Deinde non solum adphilippū. sed
adeos pluraliter loquitur. Verba quę ego loquor uobis.
ame ipso non loquor. pater autē inme manens. ipse facit
opera. Ergo et uerba opera sunt. Plane tta est. Nam pfecto
qui primum loquendo edificat. bonū opus operatur.
Sed quid ē ame ipso non loquor. nisi ame ipso non sum
qui loquor. Et quippe tributū quefacit de quo ē ipse
qui facit. Pater eñi ds non ē de aliquo. filius autē ds est
quide patri equalis. sed depatre deo. deo ille ds sed ñ
de deo. et lumen sed non delumine. iste uero ds de dō.
lumen delumine. Deniq; adiungit et dicit. Non creditis
quia ego inpatre. et pater inme est. Alioquin ppt opa
ipsa credite. Antea solus philippus arguebatur. nunc
autē non ibi eū solum fuisse. et qui eēt arguendus
ostenditur. Propter opera ipsa credite inquit. quia
ego inpatre et pater inme est. neq; eñi separati esse
mus. inseparabiliter operari ulla ratione possemus. Sed
quid est qd sequitur. Amen amen dico uobis. qui credit
inme opera quę ego facio et ipse faciet et maiora